

תת"ע 1879/11/19 - אבו זיינה עוביידה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1879-11-19 מדינת ישראל נ' אבו זיינה עוביידה
תיק חיצוני: 11114005843

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
המבקש: אבו זיינה עוביידה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

בעניין: בקשה לביטול פסק דין

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.12.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. המבקש טען כי הזימון לדיון אשר התקיים בבית המשפט כלל לא הגיע לידי וכי מעיון בתיק האלקטרוני ואישור המסירה המצוי בו עולה כי הזימון נשלח אליו יום לאחר מועד הדיון והתקבל בידי אביו תשעה ימים לאחר מכן ומכאן שלא זומן כדיון. טען כי נודע לו על פסק הדין רק עם קבלת דרישה לתשלום חוב מהמרכז הארצי לגביית קנסות ביום 25.2.20. טען כי בגין דו"ח זה הגיש בקשה להישפט, שהתקבלה ע"י בית המשפט בעכו ביום 12.5.19 וטען כי הוא עומד על חפותו בתיק זה "וכי בידיו טענות כבדות משקל". צירף העתק הבקשה להארכת מועד להישפט שהגיש בגין הדו"ח כאן ואת ההחלטה. יצוין כי המבקש לא צירף תצהיר לבקשה כאן ואין בבקשה או במסמכים שנלוו לה, כל תצהיר אחר.
4. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי אישור המסירה לדיון חזר בציון לא נדרש ומהווה אישור מסירה כדיון.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

עמוד 1

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" ומכאן שקמה חזקת המסירה. מעיון בתיק עולה כי אישור המסירה אליו התייחס המבקש בבקשתו הוא אישור המסירה של פסק הדין עצמו, שאכן נשלח ע"י מזכירות בית המשפט יום לאחר הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, והתקבל בידי אביו של המבקש כפי שעולה מאישור המסירה החתום וכפי שהמבקש אישר בבקשתו ומכאן שעולה כי המבקש אף קיבל את גזר הדין לביתו, ללא קושי. יצוין כי חרף העובדה שההודעה על פסק הדין נמסרה לאביו של המבקש כבר ביום 13.12.19. המבקש טרח להגיש בקשתו רק ביום 30.3.2020 ולא סיפק בבקשתו כל טעם לאיחור בהגשת הבקשה לביטול פסק דין. המבקש אף לא תמך בקשתו בתצהיר ערוך כדין כלשהו. למעלה מן הצורך יצוין כי המבקש קיבל אישור כי בקשתו להישפט התקבלה כבר ביום 22.5.19 ומאז לא עשה דבר בכדי לבדוק מצב זימונו לדיון בבית המשפט.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין בתוך 30 יום.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תש"פ, 19 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.